

Н. М. Ігнат'єва

Король Олександр Петрович

КОРОЛЬ Олександр Петрович (02. 02. 1941, лісопункт Ікса Архангел. обл., РФ – 14. 09. 2018, Запоріжжя) – режисер, педагог. Народний артист УРСР (1987). Премії ім. І. Паторжинського (1993) та І. Котляревського (1995). Закін. Київ. інститут театр. мистецтва (1969; курс *І. Чабаненка*). Відтоді працював у Дніпроп. Тюгу. Був гол. реж. Закарп. рос. драм. театру (м. Мукачеве, 1972–79), Запоріз. Тюгу (1979–84), Запоріз. укр. муз.-драм. театру (1984–90; 1990–2002 – худож. кер.). Від 2002 викладав у Запоріз. університеті. Творчості К. притаманні камерність, психол. заглибленість у внутр. світ героїв, ансамблевість, яскрава лаконічна зовн. палітра мізансценування, до певної міри аскетичність сценіч. форми.

Основні вистави

«Коли зійде місяць» Н. Забіли (1969), «Дім Бернарди Альби» Ф. Гарсія Лорки (1973), «Мати» К. Чапека (1975), «Чайка» А. Чехова (1976), «Підступність і кохання» Ф. Шіллера (1977), «Тартюф» Ж.-Б. Мольєра (1979), «Баня» В. Маяковського (1983), «Банка згущеного молока» Я. Верещака (1984), «Потомки запорожців» О. Довженка, «Дерева вмирають стоячи» А. Касони (обидві – 1985), «Трамвай “Бажання”» Т. Вільямса (1987), «Москаль-чарівник» І. Котляревського (1990), «Байда, князь Вишневецький» П. Куліша (1991), «Сто тисяч» І. Карпенка-Карого (1993), «Судна ніч» С. Носаня (1995), «Украдене щастя» І. Франка (1996), «Кін IV» Г. Горіна (2000).

Рекомендована література

1. Нещерет Т. І оживає сива давнина... // Хортиця. 1992. № 2;
2. Її ж. Народний артист України Олександр Король. З., 1995;

Бібліографічний опис:

Король Олександр Петрович / Н. М. Ігнат'єва // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5069>. – Останнє поновлення : 2018.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).